

# **28. rujan: Homilija mons. Javiera Echevarria**

Homilija na zahvalnoj misi za  
beatifikaciju Álvара del Portilla

30.09.2014.

„Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio!“. „Ut diligatis invicem, sicut diléxi vos“ (Iv 15, 12).

Draga braćo i sestre! Te riječi iz Evandjelja odzvanjaju danas u mojoj duši novom radošću dok mislim na mnoštvo koje je jučer bilo prisutno

na ovom mjestu, vrlo sjedinjeno s Papom Franjom i svima koji nas prate u četiri glavne točke, nije to bilo mnoštvo u tom smislu, već obiteljski skup, sjedinjen iz ljubavi prema Bogu i uzajamnoj ljubavi. Ta ista ljubav i danas dobiva snagu u Euharistiji, u ovoj zahvalnoj Misi za beatifikaciju predragoga don Álvara, Biskupa, Prelata Opusa Dei.

1. Gospodin, kada je ustanovio Euharistiju, zahvalio je Bogu Ocu na njegovoj vječnoj dobroti, na stvorenom svijetu koji je proizašao iz njegovih ruku, na njegovom otajstvenom određenju spasenja. Zahvalimo na toj beskrajnoj ljubavi koja se očitovala na Križu i prije toga u Dvorani Posljednje Večere. I zapitajmo Gospodina: Što ćemo učiniti kako bismo ljubili kao što si nas ti ljubio? Kako bismo ljubili kako si ti ljubio Petra i Ivana i svakoga od nas, a također i svetoga Josemaríju i blaženog Álvara.

Gledajući na sveti život don Álvara, otkrivamo Božju ruku i milost Duha Svetoga, **dar ljubavi koja nas preoblikuje**. Prihvatimo svojom dušom ovu molitvu svetoga Josemaríje koju je novi Blaženik toliko puta ponavljao: „Daj mi, Gospodine, Ljubav kojom želiš da te ljubim[1]“ i tako ću znati ljubiti druge tvojom Ljubavlju, a svojim slabim trudom. Drugi će otkriti u mojem životu dobrotu Božju, kao što je to bilo na svakodnevnom putu don Álvara: već u svojem voljenom Madridu pokazivao je božansko milosrđe svojom solidarnošću prema najsiromašnijima i zapuštenima. Ispunja nas radošću drugo čitanje dok se sjećamo prisutnosti Krista u nama koji nas odijeva „u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost“ (*Kol 3, 12*).

Draga braćo i sestre, zahvalimo Bogu moleći za više ljubavi. U zreloj mladosti kada je imao 25 godina, don

Álvaro je bio „saxum“, stijena, za svetoga Josemaríju. Iz svoje poniznosti odgovorio je jednog dana pismom utemeljitelju Opusa Dei ovim riječima: „Težim za tim da usprkos svemu Vi možete imati povjerenja u onoga koji je, više nego stijena, blato bez ikakve čvrstoće. Ali tako je dobar Gospodin![2]“. Ta sigurnost u božansku dobrotu može ispuniti čitav naš život. „Zahvaljujem imenu tvojem za tvoju dobrotu i vjernost“, tako smo molili u Psalmu (Ps 138, 2). Naša zahvalnost se uzdiže do Presvetoga Trojstva jer ostaje s nama, sa svojom Riječi, samim Isusom Kristom (usp. Kol 3, 16) i s njegovim Duhom koji nas ispunja radošću (usp. Iv 15, 11; Lk 11, 13) i omogućava nam da se obratimo Bogu i da Ga puni pouzdanja zovemo „Abba, Pater“: „Oče dragi!“.

2. „*Trojstvo* na zemlji vodi nas do Trojstva na Nebu[3]“, ponavljao je don Álvaro prema pouci i iskustvu

Utemeljitelja Opusa Dei. Isus, Marija i Josip vode nas k Ocu i Duhu Svetom; u svetom Isusovu čovještvu otkrivamo božanstvo koje je s Njim neodjeljivo sjedinjeno[4].

Sveta Obitelj! Riječima prvoga čitanja blagoslivljamo Gospodina „koji uzdiže naše dane od utrobe majčine i čini s nama po milosti svojoj“ (Sir 50, 22). Sveti tekst nam spominje da nas je Bog ljubio prije rođenja. Sjećam se pjesme Virgilijeve novorođenom djetetu: „Incipe, parve puer, risu cognoscere matrem“ (Virgilije, Égloga IV, 60)“: Malo dijete, počni prepoznavati majku po osmijehu“. Dijete koje se rodi otkriva svijet; u majčinom licu punom ljubavi: u osmijehu koji zanosi novo biće tek što je došlo na svijet otkriva odsjaj Božje dobrote.

Danas Sveti Otac Franjo posvećuje molitvu **obitelj**i i mi se pridružujemo molitvi cijele Crkve po „*communio*

*dilectionis*“, „zajednici ljubavi[5]“, „školi[6]“ Evandjelja koja je obitelj, kao što je rekao Pavao VI. u Nazaretu. Obitelj, s „dinamizmom unutarnjim i u temeljitoj ljubavi[7]“, ima veliku „duhovnu plodnost[8]“, kao što je rekao sveti Ivan Pavao II. s kojim je blaženi Álvaro bio sjedinjen po sinovskom prijateljstvu.

Kada zahvaljujemo don Álvaro, zahvaljujemo njegovim roditeljima koji su ga prihvatili i odgojili i kojeg su u njemu pripremili jednostavno i velikodušno srce kako bi primio ljubav Božju i odgovorio na njegov poziv. „Ovo je moja zapovijed: da ljubite jedni druge kao što sam ja vas ljubio“; takav je bio don Álvaro: čovjek koji je svojim osmijehom blagoslivljao Boga, koji čini velike stvari (usp. *Sir* 50, 22), koji je s njim računao za služenje Crkvi šireći *Opus Dei* kao vjerni sin i nasljednik svetoga Josemaríje.

Molimo da bude mnogih obitelji koje po riječima svetoga Josemaríje trebaju biti „domovi ... svijetli i veseli ... kao dom Svete Obitelji[9]“. Naša zahvalnost Bogu uzdiže se zbog dara obitelji, odraza vječne ljubavi Presvetoga Trojstva, mjesta gdje se svaki pojedinac vidi ljubljen onakav kakav jest. Sada zahvalimo također i roditeljima obitelji koje su ovdje skupa i svima koji se brinu za djecu, starije i bolesnike.

Obitelji: Gospodin vas ljubi, Gospodin je prisutan u vašem braku, koji je slika ljubavi Kristove prema Crkvi. Znam da se mnogi od vas velikodušno posvećuju da pomognu drugim brakovima na njihovu putu prema svetosti, da pomognu mnogim domovima da pođu dalje u društvenom kontekstu koji je često težak, pa čak i neprijateljski. Hrabro! Vaš posao svjedočenja i evangelizacije potreban je za cijeli svijet. Sjetite se, kao što je rekao

dragi Benedikt XVI., „vjernost tijekom duga vremena zove se ljubav[10]“.

3. „Zahvalni budite“, kaže sveti Pavao (*Kol 3, 15*). Blaženi Álvaro, misleći na ono što je dugovao svetom Josemaríji, tvrdio je da se „najbolje očitovanje zahvalnosti sastoji iz dobrog korištenja primljenih dobara[11]“. U svojim nagovorima, druženjima, osobnim susretima i svugdje nikad nije zapustio govoriti o apostolatu i evangelizaciji. Kako bismo ostali u toj Božjoj ljubavi koju smo primili moramo je podijeliti s drugima; dobrotu Božju mora se širiti. Papa Franjo je rekao: „u molitvi nam Gospodin daje da kušamo tu ljubav, ali također i preko brojnih znakova koje možemo vidjeti u svom životu i preko mnogih ljudi koje On dovodi na naš put. I radost susreta s njim i zbog poziva čini da se ne zatvorimo, već otvorimo; vodi u služenje Crkvi[12]“.



„Ne izabrate vi mene, nego ja izabrah vas“ (Iv 15, 16). Nakon što je Gospodin inzistirao da je inicijativa uvijek njegova, prvenstvo njegove ljubavi, šalje nas da širimo njegovu Ljubav svim ljudima: „Postavih vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane“ (isto). „Manete in dilectione mea“: „ostanite u mojoj ljubavi“ (Iv 15, 9). Ostati u Gospodinu potrebno je kako bismo dali plod koji pušta duboke korijene. Isus na kraju kaže učenicima: „Ostanite u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe, ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni“ (Iv 15, 4).

Ovih dana mnogi, milijuni ljudi po svijetu, kao i mnogi koji na nas čekaju u Nebu, također daju svjedočanstvo plodnosti života don Álvara. Pozivam vas, sestre i braćo, da budete i da se razvijate u ljubavi Gospodinovoj: u molitvi, Misi i čestoj Pričesti, u sakramentalnoj ispovijedi,

kako biste tom snagom božanske ljubavi znali prenijeti ono što ste dobili i ostvariti po apostolatu prijateljstva i povjerenja.

U pismu koje mi je pisao dragi Papa Franjo prigodom jučerašnje beatifikacije rekao nam je da „ne možemo vjeru zadržati za sebe same, to je dar koji smo primili kako bismo ga darovali i podijelili s drugima[13]“; i dodao je da nas blaženi Álvaro „potiče da se ne plašimo ići protiv vjetra i patiti zbog naviještanja Evanđelja“, a također da „nas poučava da u jednostavnosti i svakodnevicu našega života možemo naći sigurni put svetosti[14]“.

Na tom putu, s mnogim anđelima, prati nas Presveta Djevica. Marija je kći Boga Oca, Majka Boga Sina, Zaručnica i Hram Boga Duha Svetoga. Ona je Majka Božja i naša Majka, Kraljica obitelji, Kraljica apostola. Neka nam Ona pomogne,

kao što je pomogla blaženom Álvaru,  
da slijedimo poziv Petrova  
Nasljednika: „dopustiti da nas  
Gospodin ljubi, otvoriti srce njegovoj  
ljubavi i dozvoliti da on bude taj koji  
vodi naš život[15]“, kao što je mnogo  
puta sveti Josemaría molio Blaženu  
Djevicu Mariju od Almudene koja se  
mного ljubi i štuje u ovoj  
Nadbiskupiji. Amen.

---

[1]Sveti Josemaría Escrivá de  
Balaguer, *Kovačnica*, br. 270.

[2]Blaženi Álvaro del Portillo, Pismo  
svetom Josemaríji, Olot, 13. srpnja  
1939.

[3]Blaženi Álvaro del Portillo,  
Pastoralno pismo, 30. rujna 1975.

[4] Usp. Blaženi Álvaro del Portillo,  
Pastoralno pismo prigodom zlatne

godišnjice utemeljenja Opusa Dei, 24. rujna 1978.

[5]Časni sluga Božji Pavao VI., Govor u Nazaretu, 5. siječnja 1964.

[6]Isto.

[7]Sveti Ivan Pavao II., postsinodalna apostolska pobudnica *Familiaris consortio*, br. 41.

[8]Isto.

[9]Sveti Josemaría, *Susret s Kristom*, br. 22.

[10]Benedikt XVI., Homilija u Fatimi, 12. svibnja 2010.

[11]Blaženi Álvaro, pastoralno pismo, 1. srpnja 1985.

[12]Franjo, Govor, dvorana Pavla VI., 6. srpnja 2013.

[13]Franjo, pismo mons.-u Javieru Echevarría, Prelatu Opusa Dei,

prigodom beatifikacije Álvara del  
Portilla u Madridu 27. rujna 2014.

[14]Isto.

[15]Isto.

---

pdf | document generated  
automatically from [https://opusdei.org/  
hr-hr/article/28-rujan-homilija-mons-  
javiera-echevarria/](https://opusdei.org/hr-hr/article/28-rujan-homilija-mons-javiera-echevarria/) (27.04.2025.)